

Za tohoto stavu věci může se správní soud při svém rozhodování o této stížnosti řídit jen obsahem stížnosti.

Stížnost vytýká naříkanému rozhodnutí vadnost řízení, kterou shledává v tom, že žalovaný úřad nekonal šetření o příjmu rodiny povolaného, nýbrž prostě vzal za základ svého rozhodnutí výši příjmu, dle které byl stěžovatel v letech 1914—1917 zdaněn, t. j. 6000 K.

Ježto nejvyššímu správnímu soudu nejsou správní spisy k dispozici, by mohl pravdivost tohoto tvrzení prozkoumati, musí je nejvyšší správní soud považovati za správné a správním spisům odpovídající.

Nebylo-li však vyživovací komisí konáno o příjmu rodiny povolaného jiného šetření, než právě uvedené zjištění částky, ze které byla stěžovateli vyměřena daň z příjmu, schází naříkanému rozhodnutí dostatečný podklad skutkový pro zodpovězení otázky ohrožení výživy příslušníků povolaného a slušelo proto naříkané rozhodnutí zrušiti pro vadnost řízení ve smyslu § 6, odst. 2 zákona o správním soudu.

Č. 139.

Pensijní pojištění zřízenců: * § 78 pens. zák. ze dne 16. prosince 1906 č. 1 ř. z. z r. 1907 nelze vykládati v ten smysl, že by pojištěnému příslušel právní nárok na výkon úřední moci dozorčí.

(Nález ze dne 21. června 1919 č. 3104.)

Prejudikatura: srov. nál. č. 71, 96 a 103 této Sbírky.

Věc: Josef Baudyš, advokátní úředník v Roudnici n. L., proti býv. c. k. ministerstvu pro sociální péči ve Vídni o pensijní pojištění.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stěžovatel žaluje ministerstvo pro sociální péči proto, že marně se dovolával úřadu tohoto jako úřadu dozorčího, by zrušil sdělení Zemské úřadovny I. všeobecného pensijního ústavu pro zřízence v Praze, kterým vypočtena byla k dotazu jeho základní částka renty dle § 6 zákona ze dne 16. prosince 1906 čís. 1 ř. z. z r. 1907 podle III. třídy služného.

Nejvyšší správní soud neshledal stížnost důvodnou.

§ 78 cit. zákona, jenž podřizuje pensijní ústav a jeho zemské úřadovny státnímu dozoru, stanoví pouze dozorčí právo státní správy, na jehož výkon však stranám nárok nepřísluší (srovnej nález nejvyššího správního soudu ze dne 1. dubna 1919 č. 1613.)

Nemohl tedy stěžovatel naříkaným výměrem dotčen býti ve svých právech a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 140.

Dozorčí právo zemského výboru (Čechy): I. * Z důvodů zachování neztenčené podstaty kmenového jmění a statku obce může zemský výbor u výkonu svého vlastního práva dozorčího zrušiti i pravoplatná usnesení obecního výboru, která byla formálně pravoplatně schvá-